

Posudek školitele na doktorskou disertační práci RNDr. Petra Horna

Práce, kterou Petr předložil letos v červnu, je jeho druhým pokusem o získání doktorského titulu osvědčujícího jeho schopnost samostatné tvůrčí práce, od sběru dat, přes jejich vyhodnocení, až po interpretaci získaných výsledků. Ačkoliv můj názor nemůže být nezaujatý, odvažuji se vyslovit názor, že bych si moc přál, aby Petr tentokrát uspěl, ani ne tak pro množství času, které do své snahy o zlepšení kvality předkládaných rukopisů vložil, ale mnohem více pro skutečnou změnu v jejich kvalitě. Tím nemíním přepsání původního textu, přestože ve velkém rozsahu proběhlo, ale nově přidaná data, analýzy, a jejich interpretaci.

Literární úvod je založen na studiu 59 prací (proti dřívější verzi vycházející z 19) a to se odráží i v jeho hloubce a rozsahu 9 stran (proti původním třem).

První kapitola žádných změn nedoznala, protože jde o článek již publikovaný v časopise Botany (dříve Canadian Journal of Botany), a podobně je tomu i v případě kapitoly 4, publikované v časopise Příroda.

Druhá kapitola, zabývající se sukcesními změnami na rašeliništi Soumarský Most je dobrým, i když ne jediným příkladem změn, které v předkládané práci nastaly. Petr převedl existující mapovou informaci o výskytu jednotlivých druhů na lokalitě na numerické hodnoty, takže bylo možné kvantifikovat změny ve složení vegetace (s použitím metody přechodových matic), též v závislosti na faktorech prostředí (pomocí metody regresních stromů), a také vizualizovat vztahy mezi jednotlivými druhy, obsazujícími obnovované rašeliniště. Petr dále dosbíral snímkový materiál a v součinnosti se správou Šumavského národního parku zajistil k jednotlivým fytoocenologickým snímkům i chemické analýzy povrchové vody, takže mohl kvantifikovat vztah jednotlivých druhů k vlastnostem prostředí.

Podobně i kapitola třetí, popisující vývoj vegetace na rašeliništi Horní Borková, byla v nové verzi disertační práce obohacena o vegetační záznamy, které Petr sebral a dal do vztahu s významným faktorem prostředí – vzdáleností od okraje přehradní nádrže Lipno. Zvláštní pozornost věnoval ochranařsky zajímavé keříčkovité vegetaci, jejíž složení a variabilitu dokumentoval pomocí mnohorozměrných metod DCA a TWINSpan.

V páté kapitole, představující kvalitní popularizační článek (který byl mimochodem již přijat časopisem Živa a měl by vyjít před obhajobou této práce), se změna názvu (ze dvou svědků se stali tři) odráží i v obsahu, kde byla přidána diskuse osudu rašeliniště Borková a celý text je doplněn další fotografickou dokumentací.

Na závěr svého posudku nemohu než zopakovat svoje přesvědčení, že Petr v předkládané práci prokázal svoji způsobilost samostatné odborné práce a tato práce vyústila v pět zajímavých rukopisů, které posunují naše poznání rašeliništních ekosystémů i vhodných metod pro jejich obnovu. Práci plně doporučuji k obhajobě.

P. Šmilauer
P. Šmilauer

9. července 2009

Doc. RNDr. Petr Šmilauer, Ph.D.